

AGRU ÎN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplementul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Când să ne rugăm ?

„Se cade pururea a se ruga, și a nu înceta” zice Mântuitorul la sf. Ev. Luca 18, 1.

Ca ucenicii și cei cari vor auzi aceste cuvinte, să le înțeleagă mai bine, le-a tălmăcit prin o pildă zicând: „un judecător era într'o cetate, carele de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina. Era și o văduvă în cetatea aceea și venea la dânsul (la acel judecător care de Dumnezeu nu se temea, nici de oameni nu se rușina) zicând: izbăvește-mă de pârâșul meu. Și el n'a voit multă vreme. Iar după aceea a zis întru sine (judecătorul): deși de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez, dar pentru că îmi face supărare văduva aceasta, o voi izbăvi pe dânsa, ca să nu vină și să mă năcăjească până în sfârșit.

Și a zis Domnul: „auziți ce grăește judecătorul nedreptății? Dară Dumnezeu au nu va face izbândire aleșilor săi, cari strigă către dânsul ziua și noaptea și mult îi va suferi pe dâșii? Zic vouă, că va face lor izbândirea curând. Inșă Fiul omului venind, au afla-va credință pe pământ?”

Cât de minunat se potrivește pilda aceasta și pentru zilele noastre de azi. Au doară nu avem pricini cu toții? Nu numai o singură văduvă din cutare cetate, dar părinți cu prunci, frați cu frați, vecinul cu vecin, Stăpânul cu sluga și servitorul cu stăpân. Au nu au pricini bogați cu săracii și cei năcăjiți cu cei ce au de toate în bel-

șug; cârmuitorii cu cei cârmuiți și cetățenii cu cârmuitorii; cei buni și credincioși, cu cei răi și necredincioși; cei răi și slujitori lui Belzebub, cu cei smeriți și ascultători de Biserică? Să ne deschidem ochii și vom vedea, să ne deschidem urechile și vom auzi, că în toate cetățile, în toate satele, în toate orașele și în toate țările este așa azi.

Cine nu crede să meargă pe la Judecătoria, pe la Tribunale, pe la Curțile de Apel, pe la Inalta Curte de Justiție și Casație, pe la Preturi, pe la Prefecturi, pe la Poliții și la oricare autoritate chemată a rezolvi pricini și se va convinge, văzând cu mâhnirea sufletului — presupunând că are ochi de văzut și urechi de auzit — cât de grozavă energie se consumă, ce cheltueli colosale se risipesc pentru . . . ? pentru: trufia noastră, pentru invidia și mânia noastră, pentru lăcomia noastră și pentru alte multe păcate similare, toate simțeminte diavolești, cari ne stăpânesc numai și numai pentru că nu ne rugăm, ori nu ne rugăm așa cum trebuie și atunci când ar trebui să ne rugăm.

Și cât de ușor ar fi de înconjurat toate aceste agitații, cu toate consecințele lor, dacă barem numai de început, odată pe zi, am rosti cum se cade câte un „Tatăl nostru.”

Nouă însă ne cade greu să rostim chiar și numai odată aceasta scurtă rugăciune, care abea ține vre-o două trei minute, dar nu ne cade greu să facem drumuri, să cheltuim timp, energie și avere, pe la diferite instanțe și nici în minte nu ne vine, că

toate neplăcerile amintite, au de bază : lipsa rugăciunii noastre.

Păgânii au adus zilnic jertfe dumnezeilor lor, din zorile zilei și până noaptea târziu, deși ei au adorat numai soarele, luna, tunetul și fulgerul, fiare sălbatice, chipuri cioplite, totuși erau încontinuu în clar, că există o putere nemărginită — Grecii credeau că pe Muntele Olimpului — care cărmuește lumea — lumea atuncea cunoscută, — dela carele vine tot binele și tot răul, care conduc pașii lor, dela care vine aprobarea și lauda faptelor lor celor bune și care pedepsește faptele lor rușinoase.

Cu un cuvânt păgânii, cari nu au avut darul cunoașterii adevărului, — în contra cu Evreii cari deja dela începutul vremurilor au crezut în unul Dumnezeu, — au trăit viața lor zilnică în continua grijă încordată, de a trăi așa cum credeau, că le place zeilor lor.

Iar noi, creștinii, răscumpărați cu scump trup și cu scump sânge al Mântuitorului, oare trăim noi viață creștinească — ori chiar viață omenească — dacă nu ne gândim la aceea ființă, despre care noi știm deja și credem, că este . . . „Tatăl atotțiitorul . . .“

Creștinul catolic, care a primit apa sfințită a sf. Botez, nu merită acest nume, dacă nu simțește legătura ce există între Creatorul și creatura, între părinți și fii, care legătură au simțit-o chiar și păgânii și cărei legături sunt subordonate toate forțele universului.

Creștinul catolic, — în deosebi însă membrii Agrului, — trebuie să simțească încontinuu aceasta legătură sufletească și propriaminte acest simțământ e deja rugăciune.

Creștinul catolic, ca membru al Agrului nici decât nu poate sămâna judecătorului din pilda citată, carele de Dumnezeu nu se teme și de oameni nu se rușina și care numai pentru acel motiv a izbăvit pricina văduvei, ca nu până în sfârșit să vină și să-l năcăjească.

Creștinului catolic, membrului Agrului, simțind încontinuu atârnarea lui dela Crea-

tor, neîncetat i se cade a se ruga, întocmai cum ne spune Mântuitorul.

Simțind încontinuu legătura sufletească cu Creatorul, creștinul catolic se roagă dimineața, mulțumind Lui că l-a ridicat din așternut. Se roagă înainte de ce începe lucrul, ca bunul Dumnezeu să-i lumineze ochii gândurilor sale, cerând ajutorul Sf. Spirit ca să poată cugeta, hotări și lucra creștinește. Se roagă lucrând și după terminarea lucrului, înainte de a mânca și după ce a mâncat, se roagă seara și se roagă noaptea.

Se cade creștinului catolic, să se roage ieșind din casă cerând ajutorul lui Dumnezeu, intrând pentru mulțumită. Plecând în călătorie și sosind acasă. Se roagă către ingerul păzitor, către sfântul al cărui nume l-a primit fiind botezat. Se roagă când intră și când iese din sf. Biserică. Când trece înaintea sf. Cruci, când trece pe lângă un cimitir. Se roagă către P. V. Maria indeosebi când e ispitit. Firește că se roagă când e în năcaz.

„Se cade pururea a se ruga și a nu înceta,“ pentru că numai și numai rugându-ne vom scăpa din nenumărate pricini ce ne agită și ne face viața și de altcum grea ca să devină suportabilă.

Agru — Vad.

Invitare. Cu onoare sunteți invitat la serbarea culturală urmată de dans ce se va ține în 31 Iulie în Vad la orele 8 p. m., aranjată de organizația parochială a „Agru“-lui, cu următorul program :

1. Cuvânt de deschidere.
2. Conferință ținută de prof. I. Berinde. Satu-Mare.
3. Piesă teatrală : „Țăranul boier.
4. Dans național.
5. Cuvânt de închidere.

Buffet bine asortat în condițiuni avantajoase — ținută simplă — venitul curat destinaț pentru scopurile Agru-lui.

Autobus ora 7 p. m.
Vad, la 25 Iulie 1932.

Comitetul Agru-lui Vad